

[Ministeren for Grønland.]

håber jeg det ærede medlem vil erkende — at da jeg overtog Grønlandsministeriet, efter at den nye regering var dannet, var der ingen sag, fordi et udvalg i henhold til folketingets forretningsorden bortfalder ved folketingets opløsning, selv om det ikke har færdiggjort sit arbejde. Hvis der derefter skal tages skridt til at tage en sådan sag op på ny, må det være dem, der ønsker sagen taget op, der drager omsorg for, at det sker, og da jeg ikke på noget tidspunkt har ønsket at få sagen taget op, kan det ikke påhvile mig at tage den op over for det høje folketing.

(Kort bemærkning).

Weikop: Jeg er naturligvis bekendt med, at et udvalg bortfalder, når samlingen slutter, men jeg kan stadig væk ikke se andet, end at det var en opgave, som den tidligere minister skulle løse for sit vedkommende. Jeg vil gerne gentage, at jeg overhovedet ikke er bekendt med, at der har foreligget en skrivelse til det pågældende udvalg, og jeg kunne egentlig have lyst til at spørge: er den højtærede fiskeriminister bekendt med det? For ellers kunne det tænkes, at regeringen kunne tage initiativet til at rejse dette spørgsmål igen, og endvidere kunne der på ny nedsættes et udvalg, hvis der var, havde jeg nær sagt, så god grund til det, som her er nævnt af den højtærede minister.

Ministeren for Grønland (Lindberg): Jeg beklager stadig, at det ærede medlem hr. Weikop ikke har haft lejlighed til rigtig at følge sagens gang. Men med hensyn til spørgsmålet om den højtærede fiskeriminister kan jeg sige, at han har ingen ønsker. Han har sagt til mig, at efter at det er vedtaget i folketinget at bygge skibet, er baggrunden for hans appel faldet væk.

(Kort bemærkning)

Alfred Jensen: Den højtærede minister mente, at jeg ikke havde forstået, hvad han sagde. Jo, jeg har ganske glimrende forstået ministerens udredning, som gik ud på, at statsbanerne ønsker en rationalisering og derfor vil placere det pågældende

arbejde i København. Det, jeg har talt imod, er, at man trækker mere og mere arbejde øst for Store-Bælt på et tidspunkt, da man erkender, at der mangler beskæftigelsesmuligheder vest for Store-Bælt. Det var min betragtning. Ministeren har jo også erkendt, at 2. distrikt har en anden opfattelse af sagen. Derfor kan jeg ikke godkende, at man, selv om man skal rationalisere og spare penge, lader det ske ved, at mere arbejde trækkes til København.

Arbejds- og boligministeren (Bundvad): Det ærede medlem hr. Poul Thomsen har fremsat nogle bemærkninger om statens arbejdstekniske ungdomsskoler. Det ærede medlem mener, at ungdomsskoleloven blander to formål sammen, som for så vidt ikke skulle have noget med hinanden at gøre, nemlig at skolen både skal være en arbejdsløshedsforanstaltning og samtidig give de unge en uddannelse. Loven burde efter det ærede medlems opfattelse lægge vægten på at gøre skolerne til dygtiggørelsesforanstaltninger. Samtidig gav det ærede medlem udtryk for, at der ved henvisningen af elever ikke udpeges de bedste, men at man til skolerne henviser de unge, man ikke kan klare hjemme i byerne og gerne vil af med en tid.

Det er rigtigt, at skolerne har to formål: det beskæftigelsesmæssige og det uddannelsesmæssige. Loven bestemmer, at de unge skal beskæftiges 36 timer ugentlig med arbejde og i øvrigt beskæftiges med undervisning og idræt. I de senere år er der inden for de i loven fastsatte rammer sket en udvikling i retning af det uddannelsesmæssige, særlig under indtryk af den udvikling, der har fundet sted på statens arbejdsmandsskoler. Foruden de hidtidige obligatoriske fag som dansk, regning, samfundskundskab og arbejdslære har man taget nogle valgfrie fag op og herunder særlig i kursusform undervist i rent praktiske ting som motorlære og beton- og forskallingsarbejde.

Man vil jo meget gerne videre med uddannelsen af de unge arbejdsløse ikke-faglærte, og det regner jeg med vi kan komme, når loven til næste år bliver taget op til revision. Man har længe været opmærksom på, at der under en eller anden form må skabes mulighed for at tilrettelægge en ud-